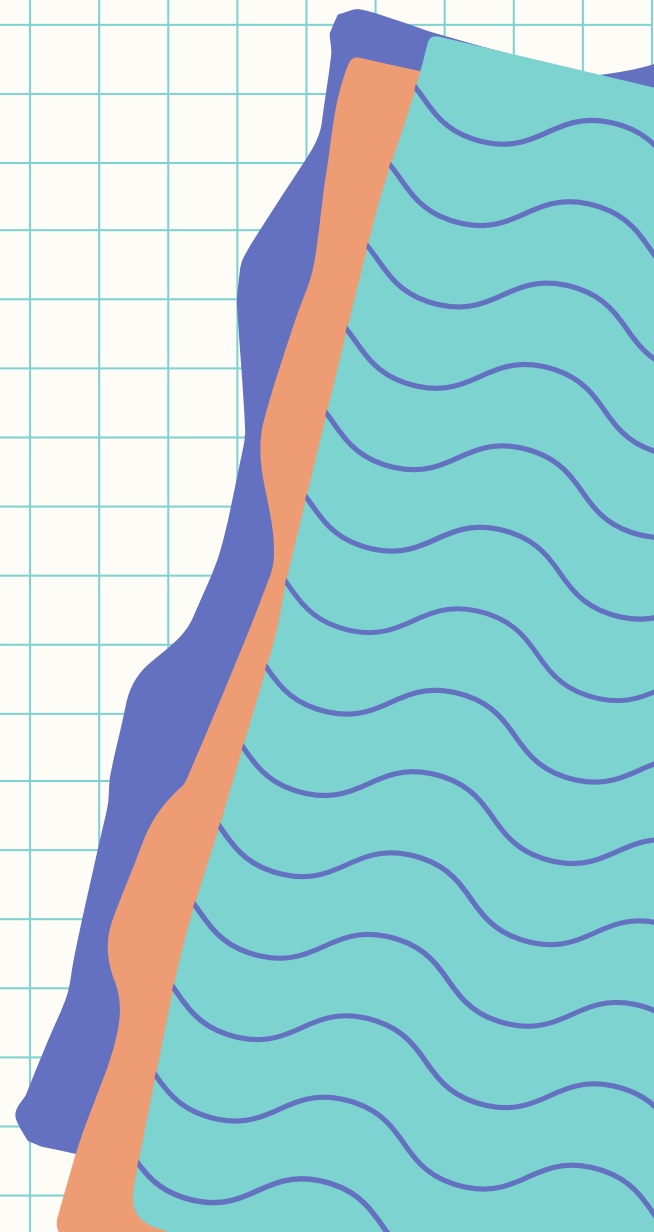
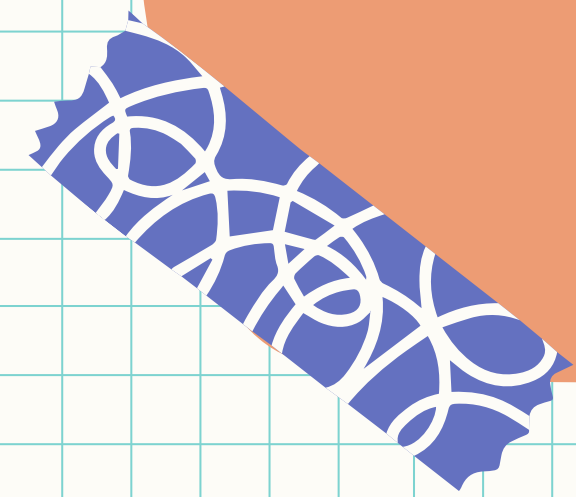
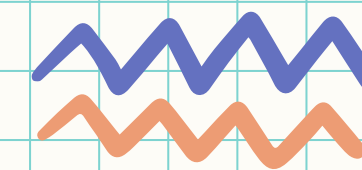
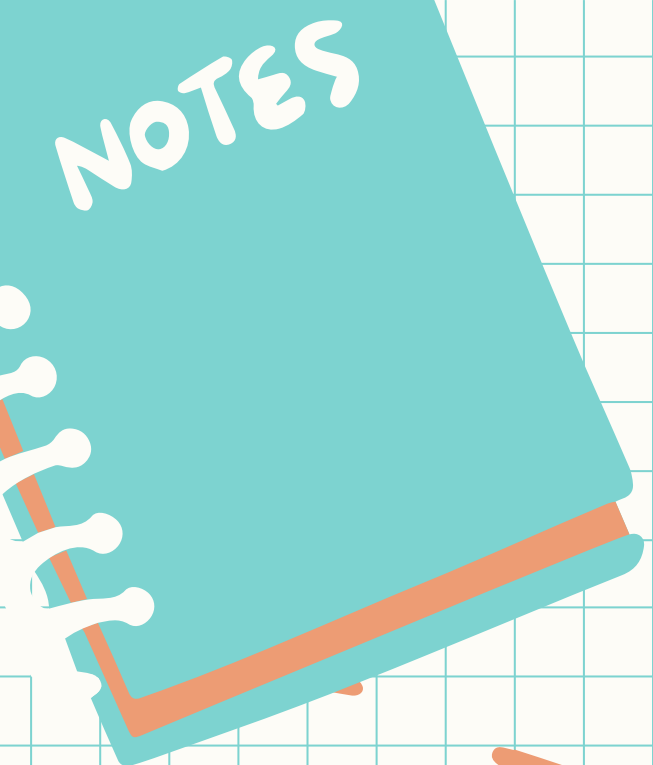
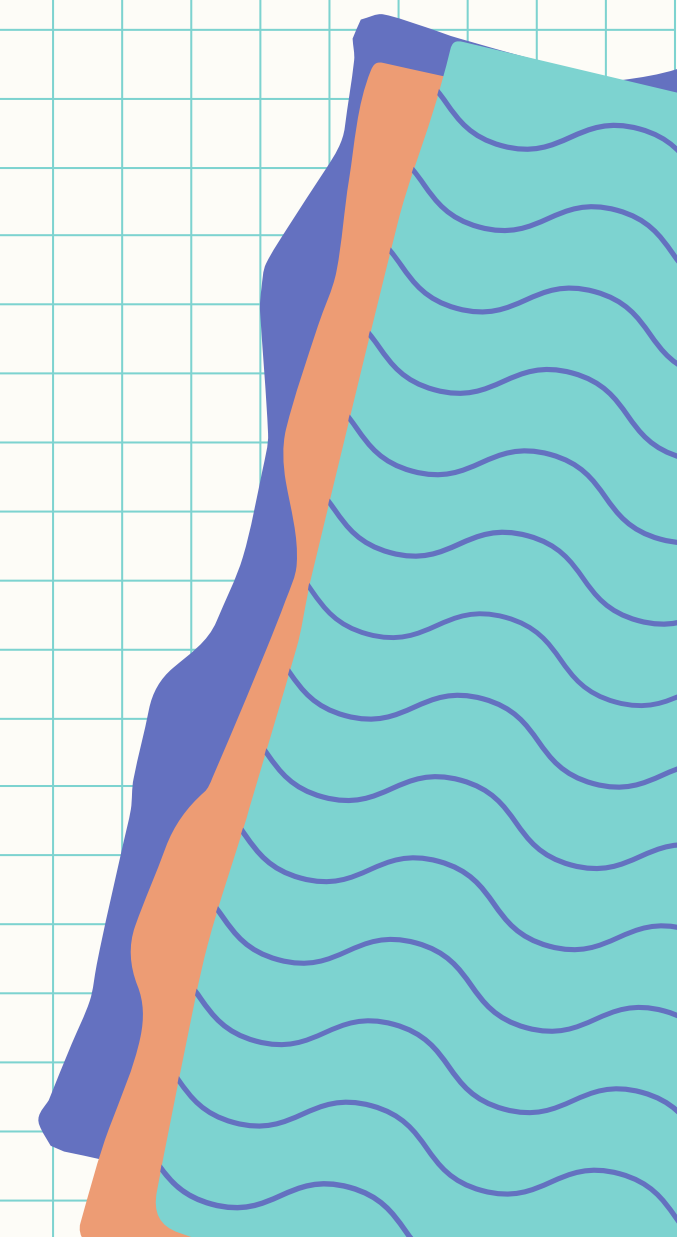
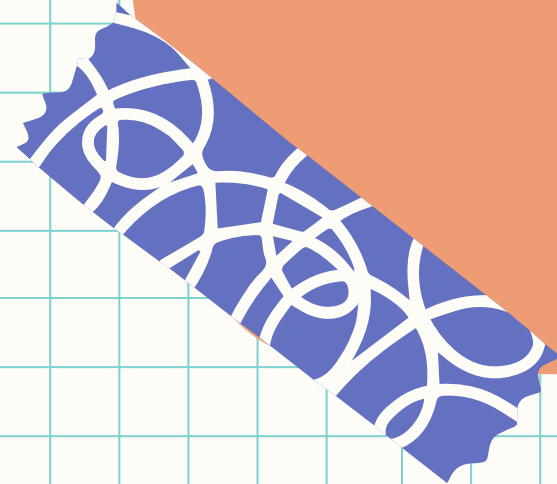

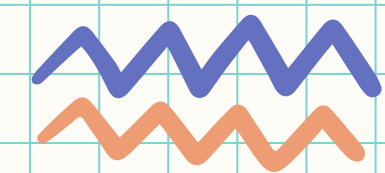
พระอุรัง

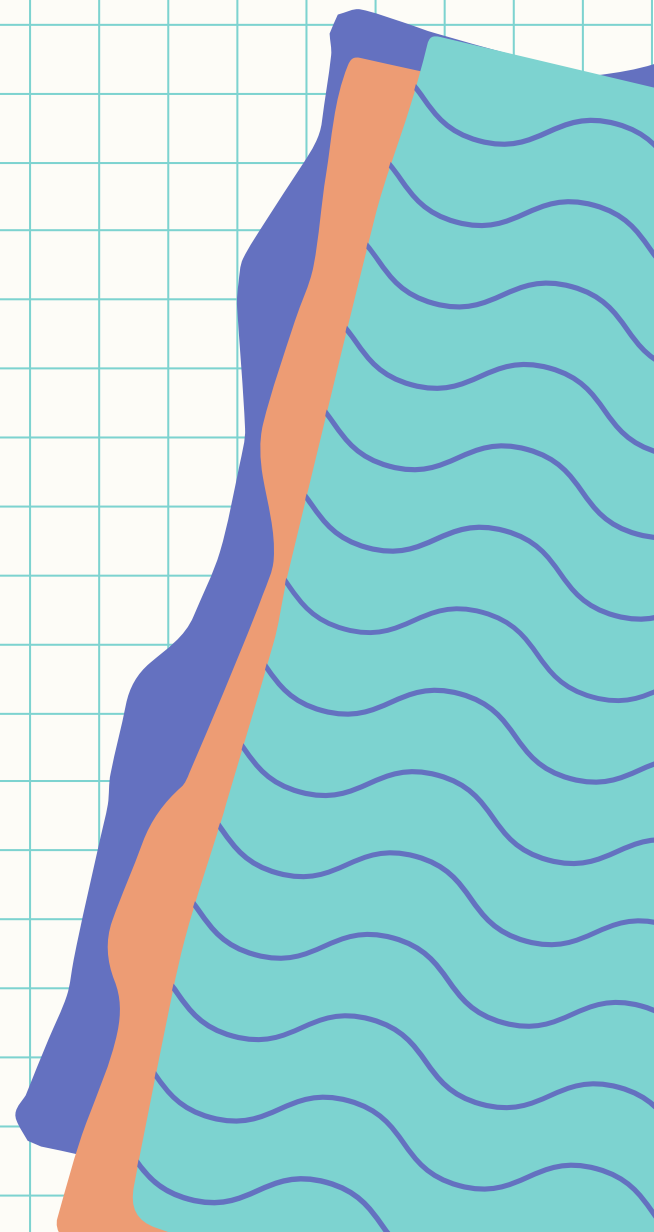
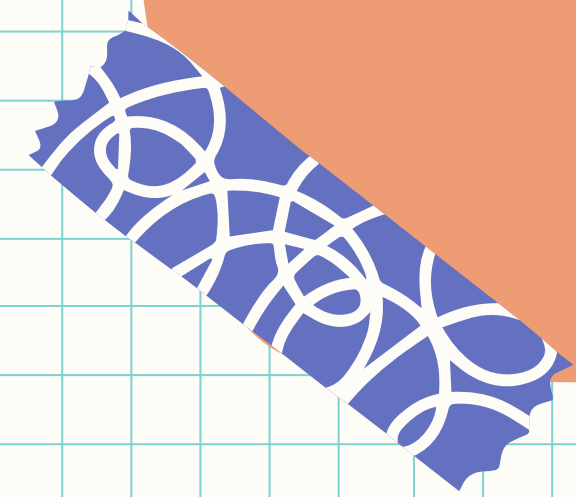

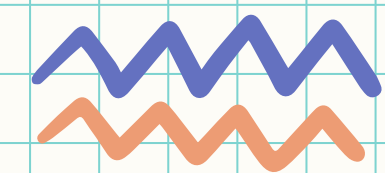
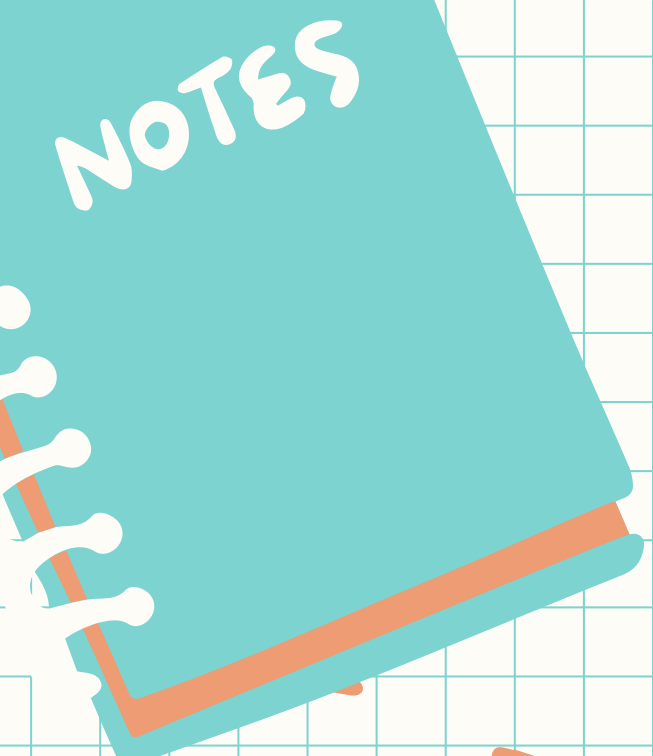
พระอริยะ
เอก/ทรวังเอก

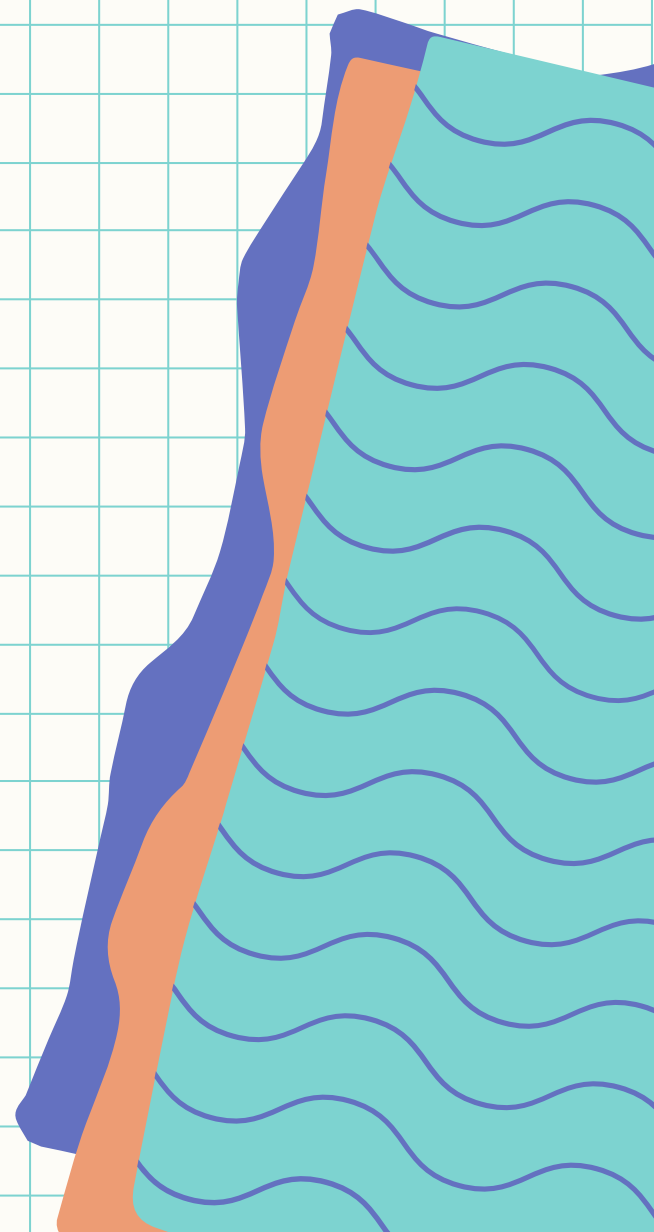
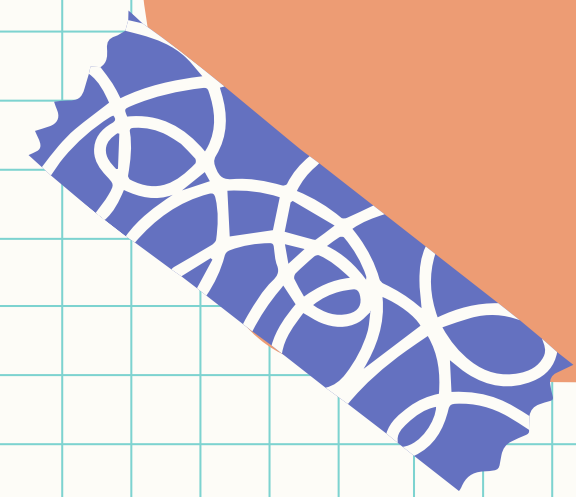
พระภรรรณ

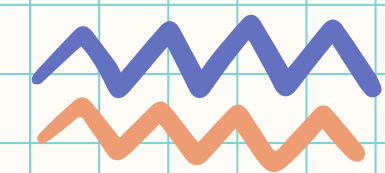

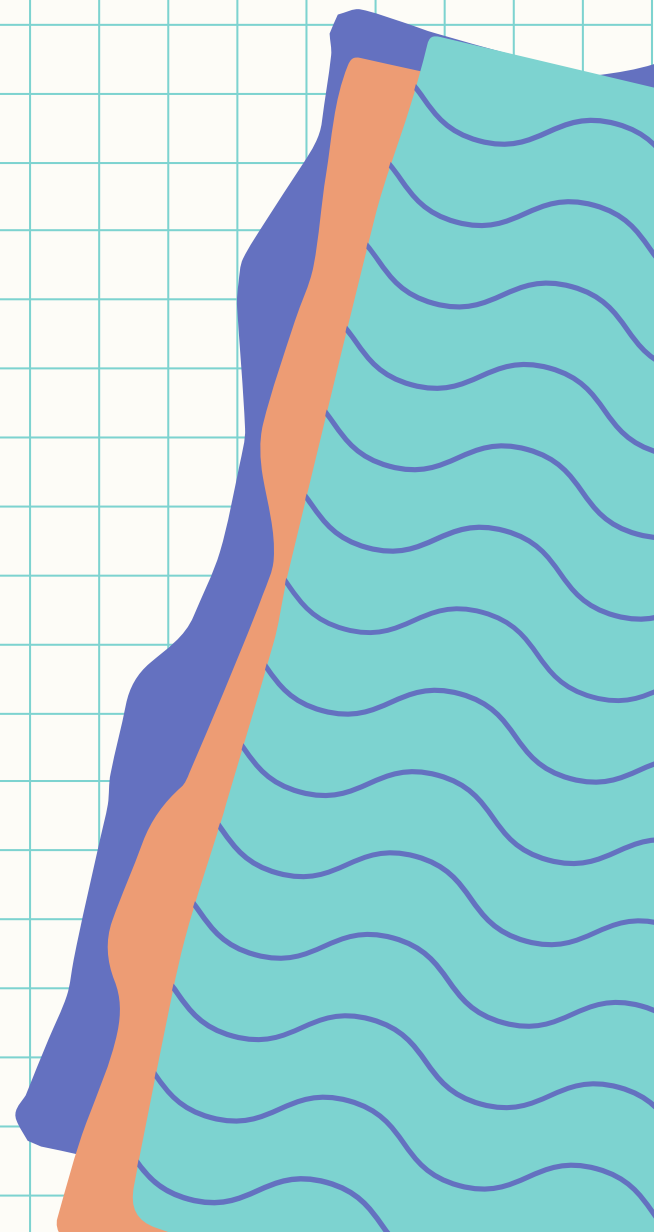
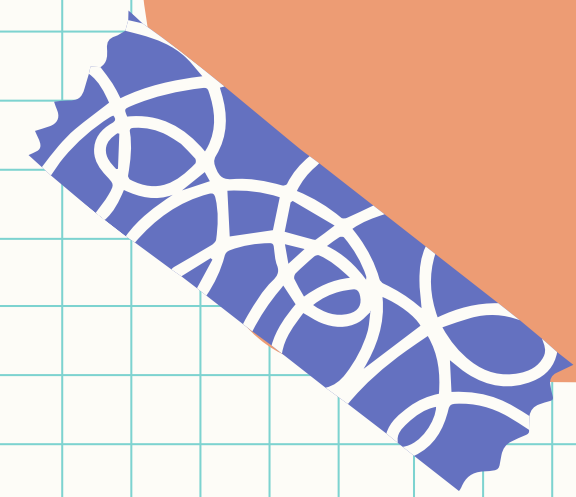
พระภิกษุสงฆ์

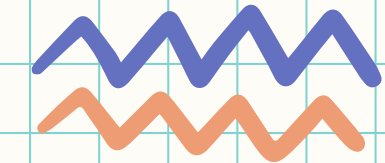
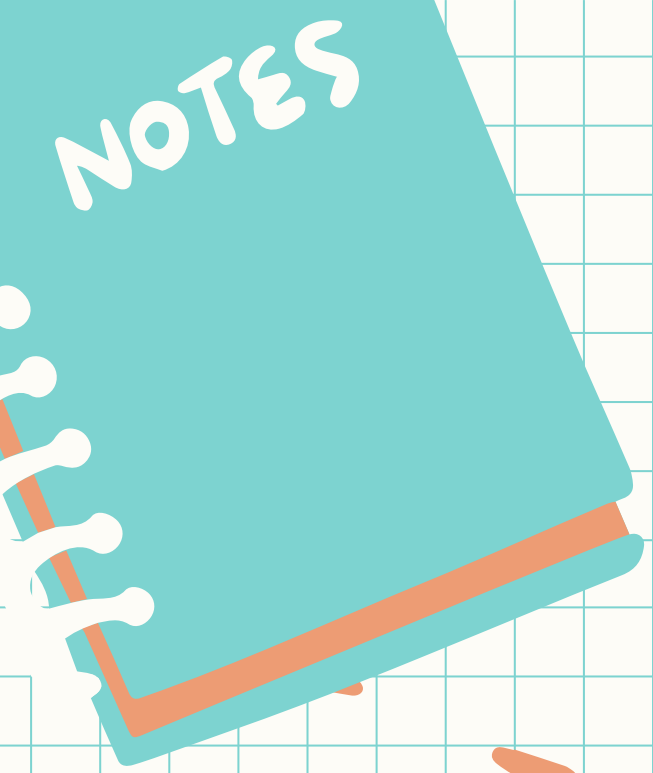
๓

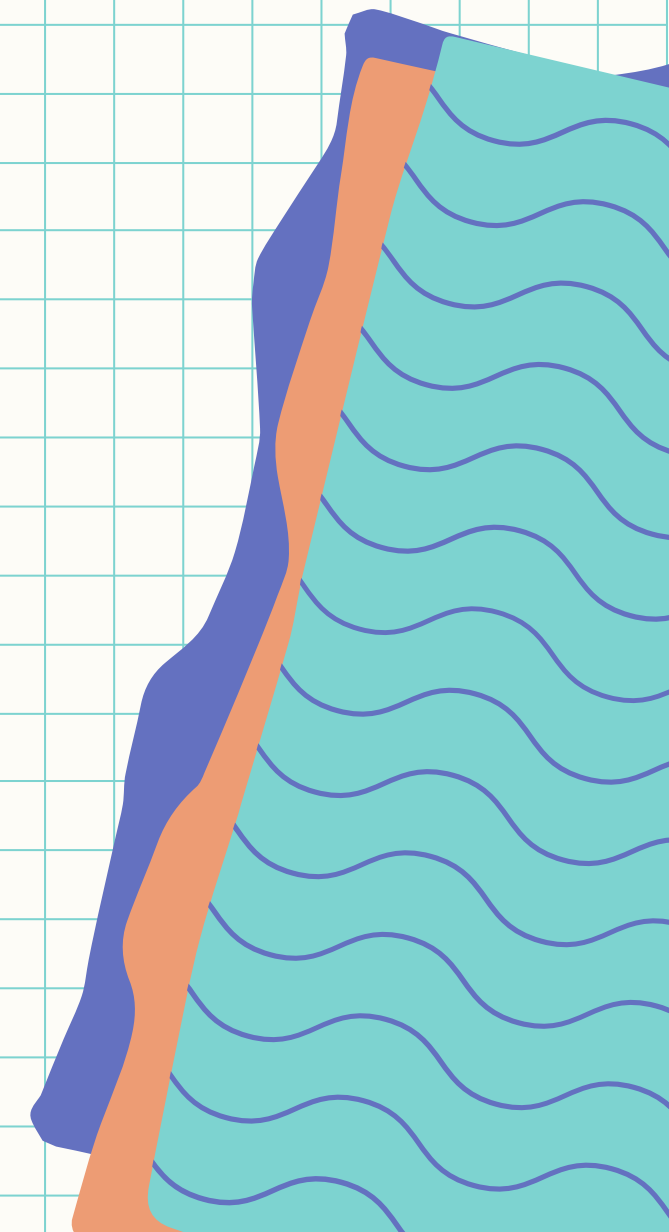
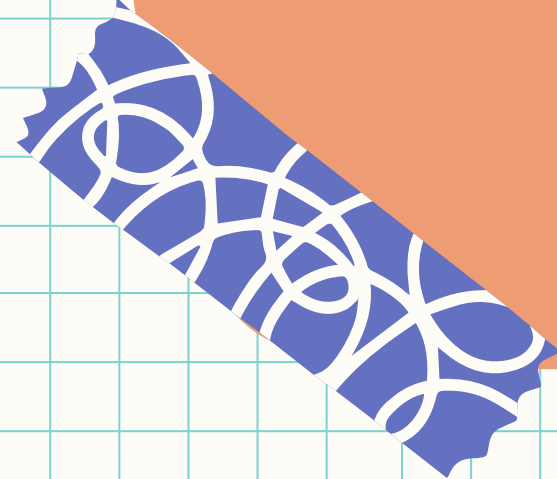

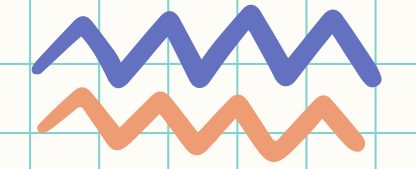
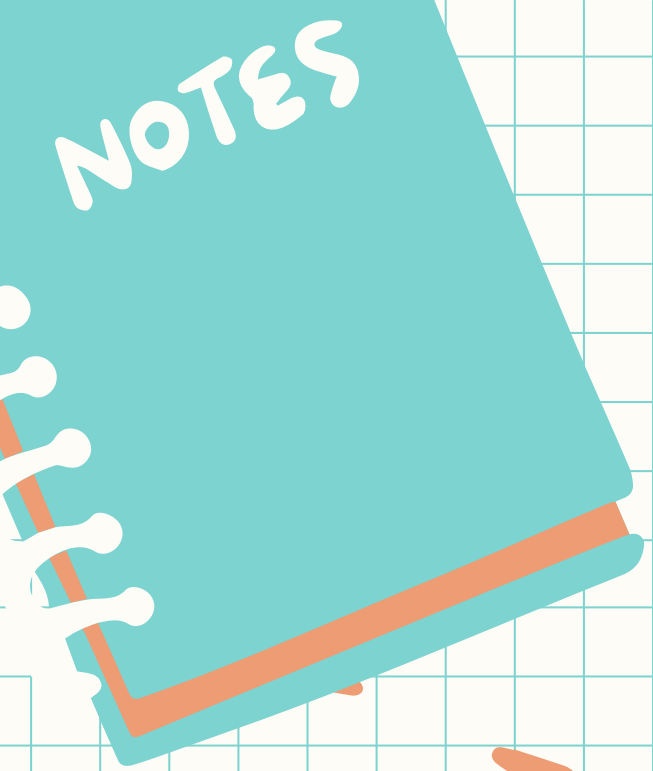
พระอุทธร

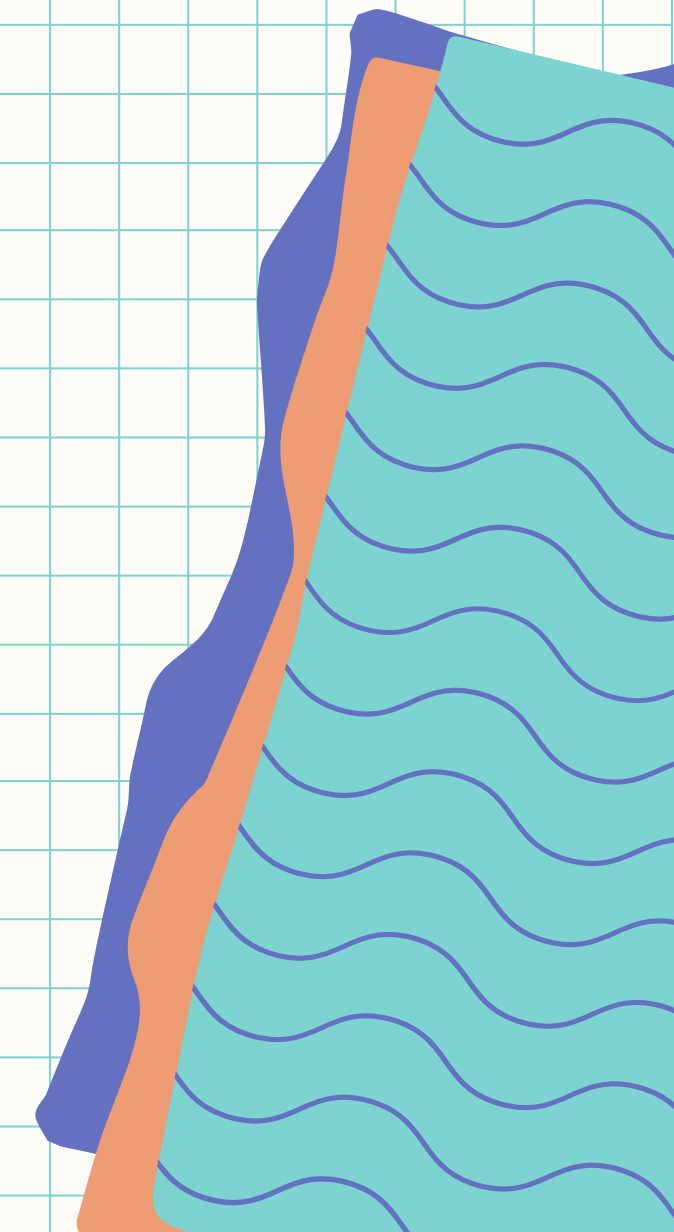
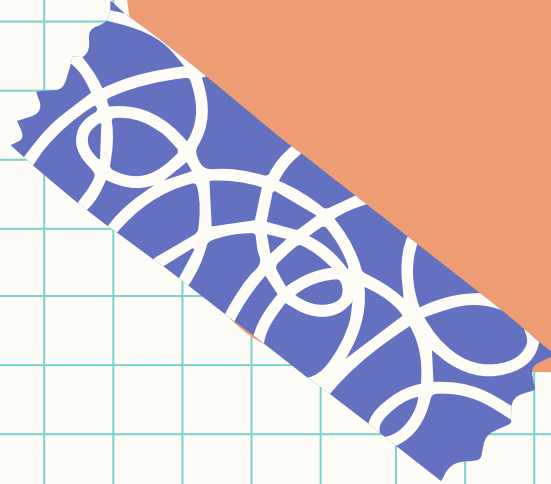

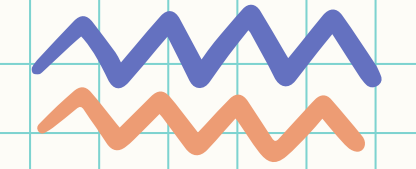
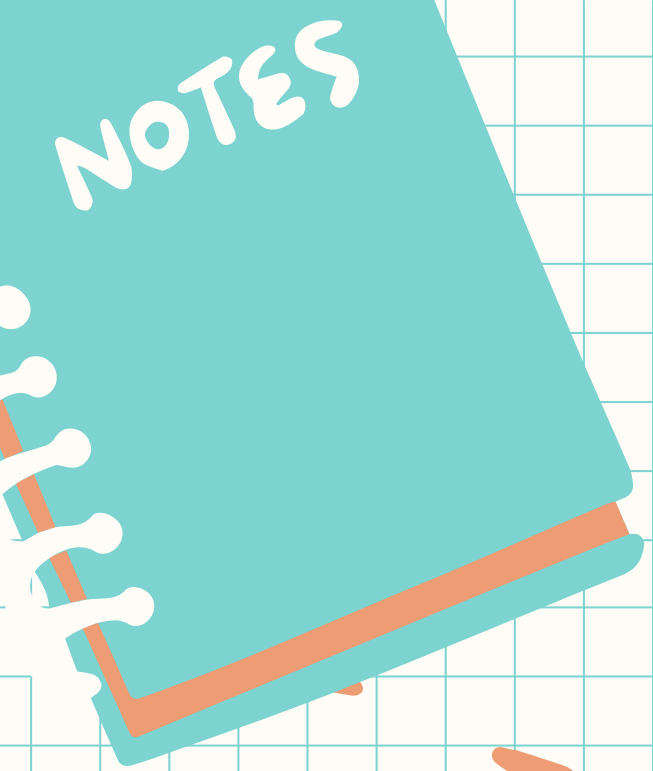
พระอุทร
๑
๒
ทอง

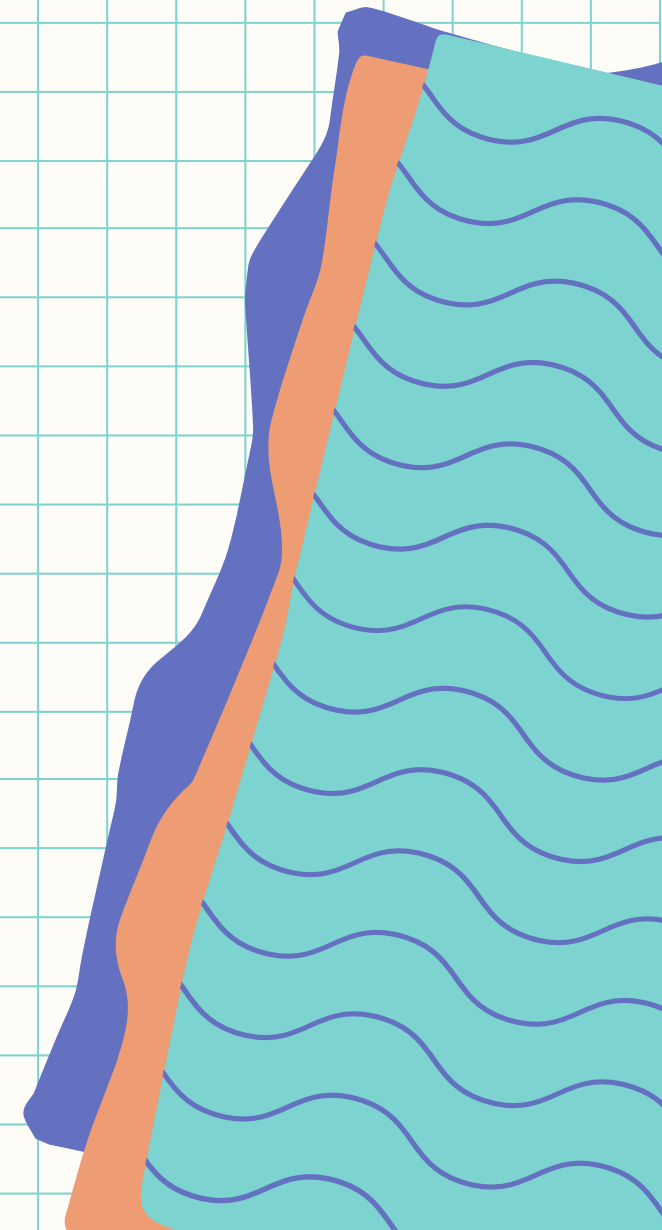
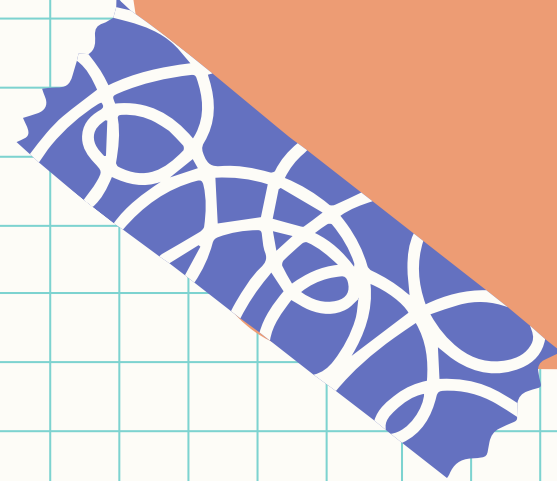
พระกัจจนะ

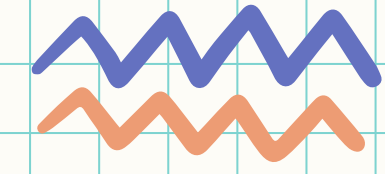
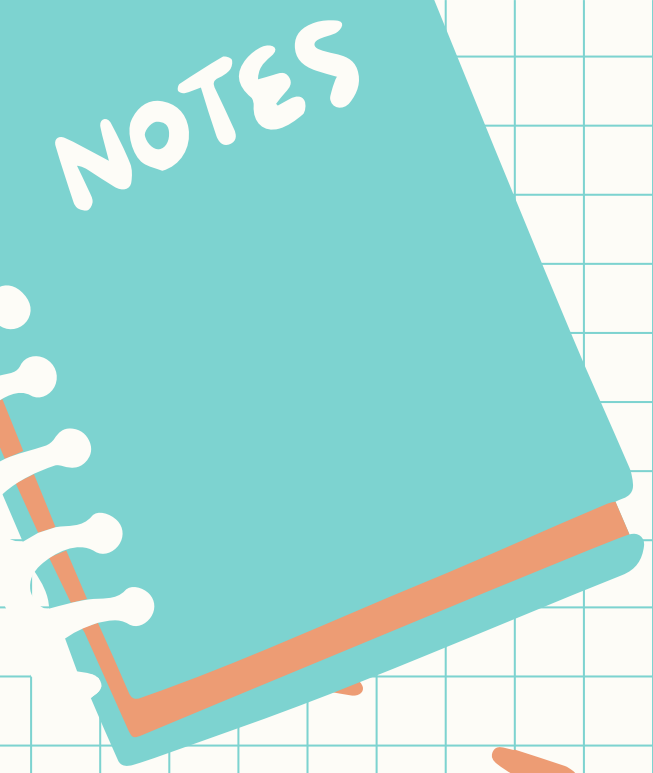

พระกัจจนะ

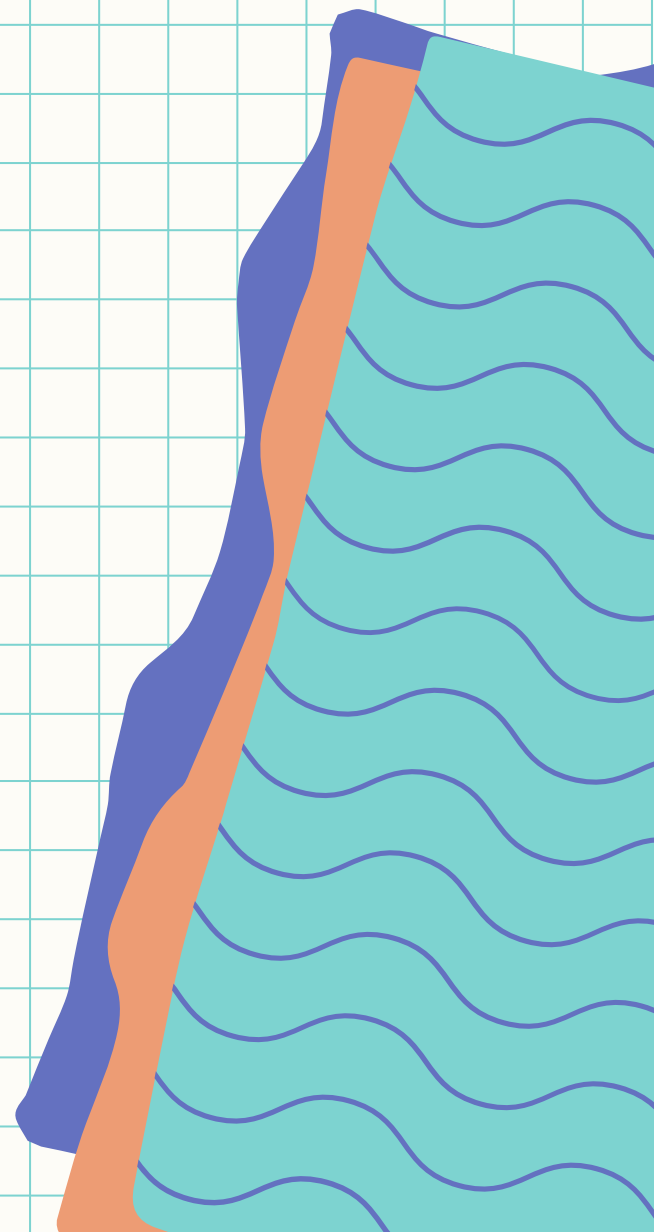
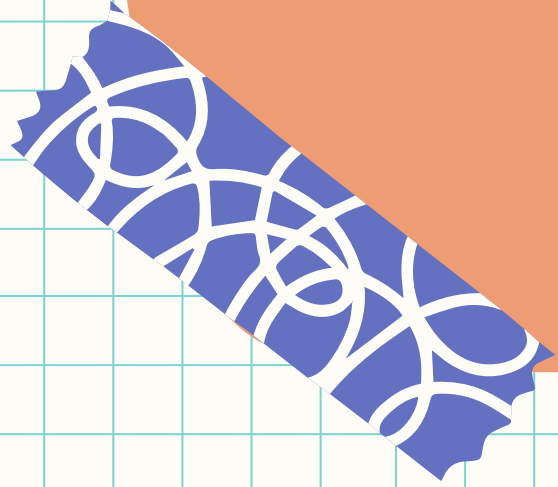
รักแฉะ

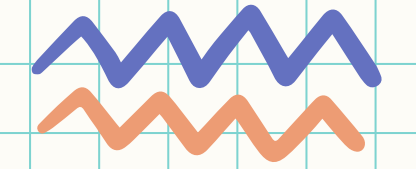
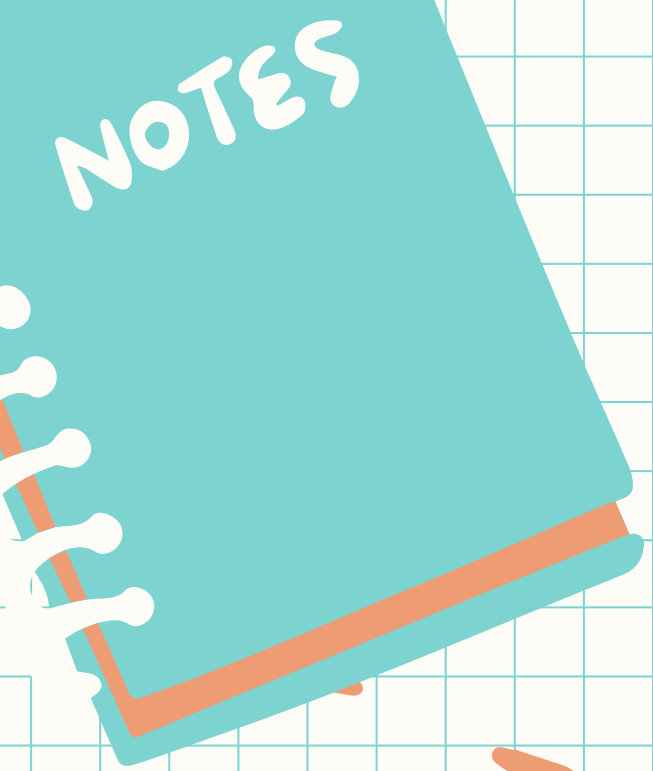

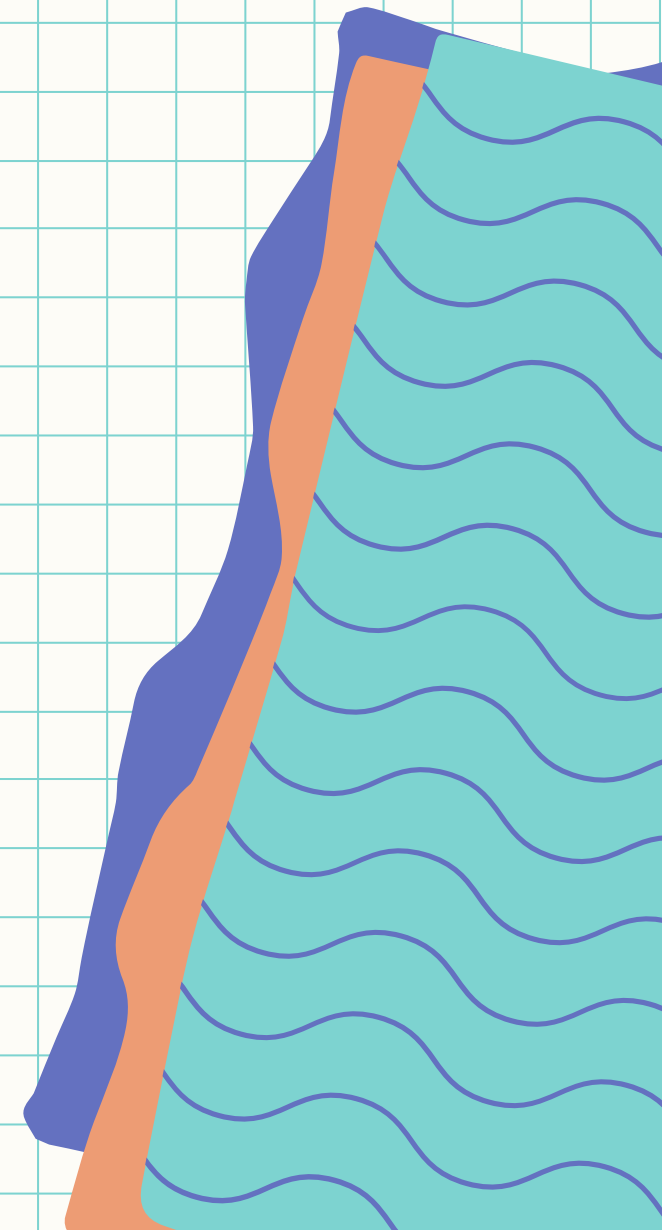
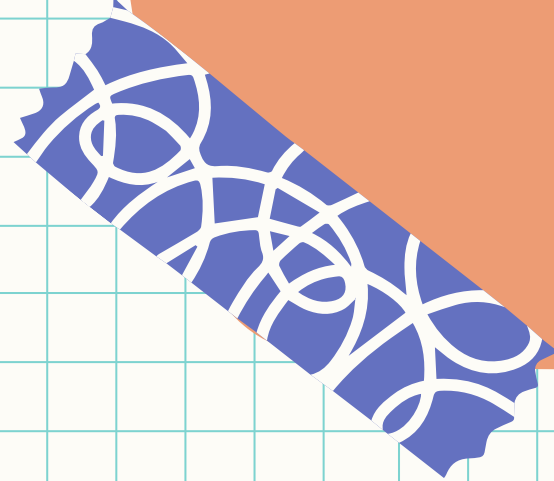
พระปฤษาภาค

พระปฤษาภาค

หลัง

คำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์คืออะไร?

คำสุภาพที่ใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลต่าง ๆ
การใช้คำราชาศัพท์จึงเป็นการใช้คำให้เหมาะสมกับลำดับชั้นของบุคคล
ตั้งแต่พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุ และสามัญชน

ที่มาของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์แต่ละคำนั้นมีที่มาที่หลากหลาย
ทั้งจากคำไทยดั้งเดิม และคำไทยที่รับมาจากภาษาอื่น
เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต และภาษาเขมร
โดยคำศัพท์ส่วนใหญ่จะต้องนำมาปรับแต่งใหม่ก่อน
จึงจะใช้สื่อสารเป็นคำราชาศัพท์ได้

ลำดับการใช้ คำราชาศัพท์

พระเจ้าแผ่นดิน

สมเด็จพระราชินีนาถ

สมเด็จพระบรมราชชนนี

สมเด็จพระยุพราช/สมเด็จพระบรมราชกุมารี

สมเด็จพระเจ้าฟ้า

พระองค์เจ้า

สมเด็จพระสังฆราช

หม่อมเจ้า

นามราชาศัพท์

- การทำคำนามทั่วไปให้เป็นคำราชาศัพท์จะเติมคำว่า 'พระ' เข้าไป เพื่อให้เป็นนามราชาศัพท์
- แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ พระบรม พระราช และ พระ

พระบรม + นามทั่วไป

ใช้กับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เช่น พระบรมราชาธิราช (คำสอนของพระราช)
พระบรมราชวโรกาส (โอกาสจากพระราช)

พระ + นามทั่วไป

ใช้กับลำดับพระองค์เจ้าขึ้นไป
เช่น พระเนตร พระกรรณ

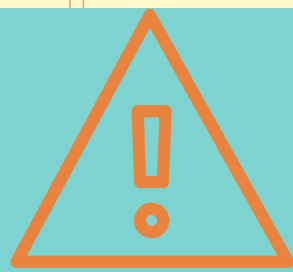
พระราช + นามทั่วไป

ใช้กับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
สมเด็จพระบรมราชินีนาถ
สมเด็จพระยุพราช และสมเด็จพระบรมราชกุมารี
เช่น พระราชนิพนธ์ พระราโชวาท

กริยาราชาคัพท์

ทรง

- ทรง + กริยากรรมดา เช่น ทรงศึกษา ทรงยินดี
- ทรง + นามกรรมดา เช่น ทรงม้า (ขี่ม้า) ทรงเปียโน (เล่นเปียโน)
- ทรง + นามราชาคัพท์ เช่น ทรง + พระอักษร (ตัวหนังสือ)
= ทรงพระอักษร (อ่าน เรียน เขียนหนังสือ)
- ทรงมี, ทรงเป็น + นามกรรมดา เช่น ทรงมีทุกข์ ทรงเป็นประธาน

ขอยกเว้น : ห้ามใช้ทรง นำหน้ากริยาราชาคัพท์ เช่น โปรด เสวย
ประสูติ ตรัส พระราชทาน ยกเว้นคำว่าผนวช ใช้คำว่าทรงผนวชได้

กริยาราชศัพท์

เสด็จ

- เสด็จ + กริยากรรมดา เช่น เสด็จไป เสด็จเข้า เสด็จออก
- เสด็จ + นามราชศัพท์ เช่น เสด็จพระราชดำเนิน (เดินทาง)

ขอยกเว้น : ต้องมีคำแสดงจุดหมายต่อท้ายเสมอ

เช่น เสด็จพระราชดำเนินกลับกรุงเทพฯ

และคำว่า 'เสด็จพระราชดำเนิน' เป็นคำที่ใช้กับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

สมเด็จพระราชินีนาถ และสมเด็จพระบรมเท้านั้น

สรรพนาม ราชาศัพท์

สรรพนามบุรุษที่ ๑
(แทนตนเอง)

๒ ๒
ข้าพระพุทธเจ้า

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- สมเด็จพระราชาธิบดี
- สมเด็จพระบรม
- สมเด็จพระเจ้าฟ้า

๒ . ๒
เกล้ากระหม่อม (ผู้ชาย)
เกล้ากระหม่อมฉัน (ผู้หญิง)

- พระองค์เจ้า

สรพนาม ราชาศัพท์

สรพนามบุรุษที่ ๒
(แทนพระมหากษัตริย์
และพระราชวงศ์)

ไต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- สมเด็จพระราชาธิบดี

ไต้ฝ่าละอองพระบาท

- สมเด็จพระบรม

ไต้ฝ่าพระบาท

- สมเด็จพระเจ้าฟ้า

ฝ่าพระบาท

- พระองค์เจ้า

